Četvrtak, 09.05.2013.g.

Danas ujutro digao sam se s prekrasnim riječima jedne pjesme u srcu a

onda i na usnama.

Najprije sam taj refren pjevušio u svojem srcu i duši a kada sam sjeo u

auto, onda sam ga pjevao iz punog glasa, ali onako, iz duše, iz srca, kako

sam ga osjećao.

"IZLIJ DUHA SVOJEGA, OBNOVI NAS SVE.

IZLIJ DUHA SVOJEGA, OBNOVI NAS SVE."

Druge riječi ne znam, ne znam ni da li su ove dobre. Ali, to mi nije bilo

važno. Iz nekog razloga ja sam se probudio sa tom pjesmom, s tim

refrenom.

OTPJEVAO SAM GA STOTINU PUTA. I JOŠ GA SAD PJEVUŠIM.

I tek sad sam shvatio da ujutro uopće nisam ni bio svjestan da je danas

BLAGDAN UZAŠAŠĆA GOSPODNJEG NA NEBO.

A u srcu i duši mi je bila ta pjesma.

PA KAKO TO MOŽE BITI SLUČAJNO!

O, kad bih bar mogao sada tu na papir "pretočiti" taj refren koji bruji u

srcu i duši sada, kasno navečer, kada ovo pišem.

TAKO SAM RADOSTAN …

… IZLIJ DUHA SVOJEGA, OBNOVI NAS

SVE …

… IZLIJ DUHA SVOJEGA, OBNOVI NAS

SVE …

A TAKO NAM JE SVIMA POTREBNA TA "OBNOVA" …

S KOLIKO SAM SE SAMO DANAS LJUDI SREO KOJIMA JE

POTREBNA TA "OBNOVA U DUHU".

I ujutro, kako sam znao što me danas čeka, druženje s više ljudi, MOLIO

SAM KLEČEĆI U JUTARNJOJ MOLITVI DA MI GOSPODIN, IZMEĐU

OSTALOG, OJAČA SNAGU SVJEDOČENJA I DADNE SVOJEGA

SVETOG DUHA KAKO BI GA I DANAS MOGAO PROSLAVITI NA

NAČIN KAKO JE TO NJEGOVA SVETA VOLJA.

I tek sam sada, kada se slegnulo sve ono što sam kroz dan prolazio,

uvidio da mi je Gospodin danas poslao na moj životni put desetak ljudi

kojima sam svjedočio za Gospodina na razne načine.

O, ČAK TO TOKOM DANA NISAM BIO SVJESTAN. DA SAM BIO,

BILA BI TO OHOLOST.

NO, DANAS ME GOSPODIN POŠTEDIO TIH NAPASTI, TOGA

GRIJEHA, SAČUVAO ME ZA ONO ŠTO JE MI NAMIJENIO DA ZA

NJEGA ODRADIM.

I NISAM BAŠ NIKOGA "ŠTEDIO".

I TEK MI JE SADA LIJEPO, TEK SAD SAM RADOSTAN, KADA

UVIĐAM DA SAM DANAS PROSLAVIO GOSPODINA.

Najprije mi je "došao", sasvim slučajno, a sad vidim da nije bilo slučajno,

jedan dragi čovjek. Život ga je polomio. On i supruga ne mogu imati

djece, KAKO JE TO TEŠKO ZNAJU SAMO ON I SUPRUGA posao ga

je doveo do alkohola, rana mirovina, previše vremena, alkohol, besmisao

života …

I tako, slučajno razgovarajući, odmah sam ubacio u razgovor, kojega je

on sam potencirao, što meni znači vjera i misa.

Unutrašnji mir i snagu da se nosim sa

problemima svakidašnjeg života.

I on se s tim složio, mada ne ide na mise, ali je rekao da ide njegova

supruga i da se prije protiv toga bunio, ali da se sada ne buni, da mu ne

smeta … TAKO JE IZGLEDAO IZGUBLJEN, KAO MALO DIJETE …

Ali, svaka rečenica mu je završavala s groznom kletvom. Nakon nekoliko

kletvi sam ga zamolio da neka ne psuje tako grdo.

DA TAKO SADA U TOM NAŠEM RAZGOVORU PRIZIVA ZLO NA

SEBE I NA MENE. POGOTOVO NA SEBE.

A da li ga treba u svojem životu? Sigurno da ne.

Vidio sam da mu je bilo neugodno, počeo se ispričavati da on to tako ne

misli, da mu je to zapravo poštapalica. I za divno čudo, nije bježao od

mene. Htio je razgovarati. No, nismo mogli baš dugo razgovarati.

No, GOSPODIN MI GA JE POSLAO I JA ĆU TAJ RAZGOVOR

NASTAVITI PRVOM PRILIKOM. POTRAŽIT ĆU JA NJEGA…

POKAZAO JE INTERES, GOSPODIN MI JE DAO ZNAK, NEŠTO TU

JOŠ MORAM UČINITI.

To je jedna od nakana koju ću staviti u molitve DEVETNICE DUHU

SVETOMU KOJU ĆU SUTRA POČETI MOLITI.

DA ME DUH SVETI PROSVIJETLI ŠTO UČINITI U TOM SLUČAJU.

O, BAŠ SAM RADOSTAN …

DANAS SAM PUNO GOVORIO DRUGIMA O GOSPODINU KROZ

SITUACIJE IZ SVAKODNEVNOG ŽIVOTA.

JER ZA NAS OBIČNE LJUDE, VJERNIKE-LAIKE, KOJI NISMO OD

GOSPODINA POZVANI ZA SVEĆENIKE ILI ČASNE SESTRE, ILI

BAREM DA STUDIRAMO TEOLOGIJU, VJERA MORA BITI

"PRETOČENA" U SVAKODNEVNI ŽIVOT.

TU SMO MI "SVETI PAVAO", TU SMO MI "APOSTOLI", TU SMO

MI GOSPODINOVI SVJEDOCI.

KOJI SVOJIM ŽIVOTOM U ISTINI, POŠTENJU, MILOSRĐU,

PONIZNOSTI, RAZUMIJEVANJU U ODNOSIMA SA SVIMA OKO

SEBE, POŠTOVANJU BOŽJIH I CRKVENIH ZAPOVIJEDI,

SVJEDOČIMO ZA GOSPODINA.

SVOJIM ŽIVOTOM … KAKO TO GORDO ZVUČI … TAKO

JEDNOSTAVNO A TAKO KOMPLICIRANO.

Ali ja sam već odavno shvatio da GOSPODIN NE ŽELI OD

MENE DA PREMJEŠTAM PLANINE ILI DA BUDEM PAPA.

To je namijenio za neke druge ljude.

On od mene traži da budem i "apostol", i

"papa" TU, U SVOJEM SVAKODNEVNOM

ŽIVOTU, MEĐU ONIM LJUDIMA, KOJE

MI JE GOSPODIN TRAJNO ILI

PRIVREMENO POSLAO NA MOJ ŽIVOTNI

PUT.

KADA TAKO SAGLEDAŠ SVRHU SVOJEG POSTOJANJA, KADA

MALO "DIGNEŠ" GLAVU I POGLEDAŠ TE SILNE SITUACIJE I

LJUDE KOJE SVAKODNEVNO SUSREĆEŠ, GDJE MOŽEŠ TOLIKO

TOGA POSVJEDOČITI ZA GOSPODINA, ISTINOM,

RAZUMIJEVANJEM, SLUŠANJEM I PONIZNOŠĆU, ZAHVALNOŠĆU,

POŠTENJEM, VJEROM I POKAZIVANJEM TE SVOJE VJERE I

IZVANJSKIM ZNAKOVIMA POPUT TOGA DA SE PREKRIŽIŠ PRED

KRIŽEM … ILI PRIJE JELA … ILI ODEŠ NA MISU …

ILI KAŽEŠ NAJOBIČNIJE, A TAKO VAŽNE I PREKRASNE RIJEČI U

RAZNIM SITUACIJAMA: "HVALA TI BOŽE…", ILI "HVALA TI

ISUSE…", ILI "HVALA TI PRESVETA DJEVICE…", ILI "HVALA TI

MOJ DRAGI ANĐELE ČUVARU…".

ILI DA U SEBI, ILI ČAK NA GLAS, BLAGOSLOVIŠ LJUDE KOJE

SUSRETNEŠ.

TAKO JE LAKO TO REĆI, ČESTO TO UČINIM U SEBI ILI NA

GLAS: "BLAGOSLOVIO TE DRAGI BOG…" ILI "BLAGOSLOVI IH

GOSPODINE …", ILI "SMILUJ IM SE GOSPODINE PO MILOSRĐU

SVOJEM I LJUBAVI SVOJOJ BESKRAJNOJ …", ILI "BLAGOSLOVI

IH MAJČICE SVOJIM POSEBNIM MAJČINSKIM BLAGOSLOVOM …".

TOLIKO TOGA MI MOŽEMO UČINITI …

I STALNO TO NAŠ DRAGI ŽUPNIK ZNA PONOVITI U SVOJIM

PROPOVIJEDIMA DA SE SVECI NISU RODILI, NISU IŠLI U ŠKOLU

ZA SVECE, NISU IH IZABRALI ZA SVECE KAO NEKE

DUŽNOSNIKE, ILI DA NISU BILI PREDVIĐENI ZA SVECE ZBOG

SVOJEG PORIJEKLA … NE, NIŠTA OD TOGA.

SVECEM SE POSTAJE.

SVI MI MOŽEMO BITI SVETI. SVATKO NA SVOJ NAČIN, ONAKO

KAKO JE TO GOSPODIN PREDVIDIO ZA NAS.

MOŽEMO I DANAS BITI "APOSTOLI I SVECI", KAKO SE TO

ZNA REĆI NA MISI.

I onda sam još na kraju dana, bez obzira na kojekakve kušnje zloga i

njegovih, stigao na SVETU MISU.

I doživio nekoliko prekrasnih trenutaka.

Posebno me dojmio jedan kada je prije molitve OČE NAŠ, naš dragi

župnik rekao da neka podignemo ruke prema NAŠEM OCU

NEBESKOM, jer, rekao je župnik, kako očevi dižu ruke kada bacaju svoju

djecu u zrak i onda ju ponovno primaju, radosno, tako I NAŠ OTAC

NEBESKI ŽELI NAS DRŽATI I RADOVATI SE S NAMA, dakle, kada

smo svi podigli ruke i počeli moliti molitvu OČE NAŠ, ja sam zatvorio

oči.

I UKAZALA MI SE SLIKA KAKO OTAC BOG SJEDI NA NEBESKOM

PRIJESTOLJU A S DESNE MU STRANE GOSPODIN ISUS KRIST. I

PREMA NJIMA SU BILE UZDIGNUTE MNOGE RUKE.

NAJEDANPUT SE OTAC NEBESKI NEKAKO SAGNUO I POČEO

SVOJIM RUKAMA HVATATI TE RUKE KOJE SU BILE UZDIGNUTE

PREMA NJEMU.

I KAO DA JE ON IMA VIŠE RUKU, JER SAM VIDIO KAKO PRIMA

MNOGE RUKE …

ZASUZILE SU MI TADA OČI …

OTAC NAŠ NEBESKI ŽELIO JE I ŽELI

BITI NAŠ PRAVI OTAC, ŽELIO JE DA

NAS DRŽI I DA DODIRNE NAŠE

ISPRUŽENE RUKE …

OTAC NAŠ NEBESKI JE BIO TAMO I

DODIRIVAO NAS …

Može mi sada netko reći ovo i ono. I baš se sad smješkam dok ovo

pišem.

ALI JA ZNAM, SRCE I DUŠA SU MI

RADOSNI, DA JE DANAS NAVEČER NAŠE

ISPRUŽENE RUKE, U MOLITVI "OČE

NAŠ", U NAŠOJ CRKVI, DODIRIVAO

GOSPODIN BOG, OTAC.

JEDINO, ŠTO SAM TADA I SADA OSJETIO, NIJE SVE RUKE

DODIRIVAO. SAMO ONE, OD ONIH, KOJI SU RUKE PREMA

NJEMU ISPRUŽILI OD SRCA, ISKRENO, OTVORENO, U VJERI.

A NISU SVE RUKLE BILE TAKO ISPRUŽENE …

TADA SAM BIO TAKO RADOSTAN DA SE NISAM SJETIO

POMOLITI ZA ONE "RUKE" KOJE NISU MOGLE BITI DOTAKNUTE

ZBOG SVOJE NEVJERE.

JEDINI RAZLOG JE PREMALO VJERE TIH DRAGIH LJUDI.

SLOŽIT ĆU SI I ZA NJIH NEKU MOLITVU KOJU ĆU OD SUTRA

NOSITI BOŽJEM SVETOM DUHU U SVAKODNEVNOM HODOČAŠĆU

I MOLITVI DEVETNICE U NAŠOJ 5 KILOMETARA UDALJENOJ

KAPELICI SVETOG DUHA.

…□ IZLIJ□ DUHA□ SVOJEGA,□ OBNOVI□ NAS□ SVE□ …

…□ IZLIJ□ DUHA□ SVOJEGA,□ OBNOVI□ NAS□ SVE□ …

BESKRAJNA TI HVALA GOSPODINE ZA

OVAJ DANAŠNJI DAN.

SVET I PRESVET, BLAGOSLOVLJEN U VIJEKE VJEKOVA, TI BOŽE

OČE, I TI BOŽE SINE, GOSPODINE ISUSE KRISTE, I TI BOŽE

DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I TEBI CIJELI

DUHOVNI SVIJETE, KOJI VRŠIŠ I POŠTUJEŠ BOŽJU VOLJU.